

גיליון מס' 1692 * ז' באייר תש"ס * 12 במאי 2000 * כפר הנשיא

תגיד לי איך לעצור את הדמעות / עפרה חזה

תגיד לי איך
לעצור את הדמעות
תגיד לי איפה
יש עולם אחר לחיות
תגיד לי למה אין אמת
רק הזיות
אז למה לנסות ולהמשיך עכשיו לחיות.

לאורך הים
אין גלים
יש עולם
שנשבר לרסיסים
על המזח
תגיד לי איך לעצור את הדמעות
תגיד לי איפה
יש עולם אחר לחיות
כשאנשים רצים
אל תופת כמו אל ים
אני ארוק אל תוך האש
אם חזרו משם.

לאורך הים
אין גלים
יש עולם
שנשבר לרסיסים
על המזח.
תגיד לי איך עם המוות
אתה חי
מסתיר את הדמעות בכל לילה
תגיד לי עד מתי
האש שקוראת לילא נמצאת שם באמת
זוהי שנעלם, האם יחזור
או כבר מת.
תגיד לי איך לעצור את הדמעות
תגיד לי איפה
יש עולם אחר לחיות.

בית כפר הנשיא
המום וכואב
ומשתתף בצערם של

ג'וני ושולמית, אמיל וחווה רפי, אביגיל, יעלי וכל המשפחה על מותו ללא עת של עופר פרנק והוא בן 38 בלבד

לבכות לך / אריק אינשטיין

אני הולך לבכות לך תהיה חזק למעלה
געגועי כמו דלתות שנפתחות בלילה
לנצח אחי
אזכור אותך תמיד
וניפגש בסוף אתה יודע
יש לי חברים
אבל גם הם כבים
אל מול אורם המשגע

כשעצובים הולכים לים לכן הים מלוח
זזה עצוב
שלהחזיר ציוד אפשר
לא געגע
לנצח אחי אזכור אותך תמיד
וניפגש בסוף אתה יודע
יש לי חברים
אבל גם הם כבים
אל מול אורו המשגע

וכמו הגלים אנחנו מתנפצים
אל המזח אל הגלים
וכמו הגלים אנחנו מתנפצים
אל המזח אל הגלים

אני הולך לבכות לך תהיה חזק למעלה...

העמוד הפותח

פנתה אלי חברה לפני מספר ימים ואמרה לי כי היא כל כך נהנית לקרוא את העמוד הפותח של העלון, ואת הנימה ההומוריסטית שתמיד מציצה מכל משפט. היום, אני מתקשה לדלות מתוכי את ההשקפה ההומוריסטית הקלילה. מאז קבלת הידיעה המרה והכואבת כל כך על עופר, הדמעות חונקות את הגרון ופוצצות בלי כל אזהרה מהעניינים. הלב כבד ועוד יותר נצבט כאשר מדברים עם אחד מבני המשפחה. אני לא אספיד כאן את עופר - זו עדיין לא השעה. אני לא אשאל כאן מדוע!?! לא זה המקום. אני רק רוצה לומר לכם - לג'וני ושולמית, רפי, אביגיל, יעלי, חווה ואמיל ולכל בני המשפחה ולכל החברים הטובים שכל כך אוהבים את עופר - אנחנו אתכם, כואבים את כאבכם ומאחלים לכם שיהיו לכם זכרונות יפים ממנו.

ובכל זאת יש לנו עלון נוסף השבוע, וצריך לספר מה תוכלו לקרוא בו הפעם. לישראל א' כואב על חיסול 'חדר ויצמן' הישן והטוב, אדי נ' חוזר אלינו עם סדרת כתבות נוספת בקשר למחדלים הנעשים (לדעתו) בחברתנו ואננה תרמה לנו את הקטע שהקריאה בערב יום השואה. הרבה מאד תודות בעלון השבוע, יעל ש' מספרת לנו קצת לאן הולכות הוצאות הבריאות הגבוהות כל כך ודרכים נבונות לפתור את הנשוא ואיציק צילם עבורנו תעודה יפה שקיבלו במשק החי שלנו, ולעל נ' וריני כ' פניה אליכם האומנים.

בברכת שבת שלום - דליה בשם המערכת

דבר העורכת

לקוראינו שלום רב, בשבוע שעבר התפרסמה בעלוננו כתבה כואבת ומכאיבה מאת אלינועה. עם קבלת הכתבה, התלבטנו רבות אם מקום פרסום הכתבה הוא אכן 'דברי', ולאחר קריאה נוספת החלטנו שכן, שזוהי בימה להבעת דעות ורגשות, גם אם אינם תמיד חיוביים. לאחר הפצת העלון הגיעו אלינו מספר הערות, ובמבט לאחור, ברור לנו היום כי היינו צריכים לעשות זאת אחרת. אין לנו ספק, עדיין, כי לכתבה היתה ויש זכות קיום ופרסום. יחד עם זאת היה נכון יותר אם היינו מראות אותה - קודם פרסומה - לגורמים שכלפיהם הופנתה האצבע המאשימה. (בהזדמנות זו אנו רוצות להודות ליעל ש' ולתמר וו' על ההערות וההארות שבאו באמת מתוך הלב ובמטרה לתמוך ולקדם את רמת העלון - מתוך אכפתיות אמיתית. באמת באמת תודה לכן).

לאור כל זאת, אנו מבקשות להתנצל בפני הגורמים שכלפיהם הופנתה האצבע המאשימה, וסליחה על שלא נתנו לכם הזדמנות להגיב עוד באותו עלון. כמו כן, ברצוננו להבהיר, כי מעתה ואילך, כאשר נקבל כתבות נוספות, אשר לפי שיקול דעתנו עלולות לפגוע חמורות, אנו נפנה לגורם שכתב ובבקש ממנו להראות את הכתבה לגורמים המופיעים בכתבתו קודם פרסומה, כאשר ברור כי אם לא נקבל לכך אישור יתכן ולא נוכל לפרסם את הכתבה.

לפני סיום, אני מבקשת בהזמנות זו (כשכבר 'גנבת' עמוד לעצמי), שוב להודות לכל הכותבים והיוצרים ששולחים כתבות לעלון, ובעזרתם מקנים לעלון שלנו זכות קיום. המשיכו לכתוב הרבה הרבה הרבה.

שבוע טוב לכולנו - דליה בשם המערכת.

ימי הולדת

14.5	יגיר קורנבליט
	טל גולן (נכד)
15.5	גב' שושנה פלמה
	דורון אורן
	גלעד אגם
	מאיה גולן (נינה)
16.5	יוני בן-חיים
	אד משיחה
	דס וויסבקר
17.5	גליה טוביס
	רן כ"ץ
	נוה ליפשיץ (נכדה - עדר)
	יסמין מלינה
18.5	מקס מדר
	פיל גליק
19.5	עליזה דויל
20.5	טוני משיח (נכדה - סינה)
	שירית אסתר דבולט

ימי נישואין

17.5	17.5	בתי ומאיר ריינס
------	------	-----------------

פרורים מן השולחן

- דני קפלן חזר מפולין. הוא מוסר שהיה קר ומפחיד, ושפעם אחת - הספיקה לו.
- לאילן - רופא השיניים - נולד בן - יונתן. מזל טוב.
- במסיבת י"ב שנערכה ביום שבת, קיבלה קרין עמר פרס - תעודה על פעילות חברתית. חבריה שנסעו להצגת י"ב מסרו שההצגה השתפרה מאוד משנים קודמות, והיתה השתתפות של כל נציגי כפר הנשיא.
- חבריה מהנעורון שנסעו למסיבת עצמאות בחוף לבנון, מוסרים שהיה טוב, אבל מפוצץ.
- טכס יום הזיכרון נעשה בטוב טעם.
- וויל וליטל מהיעים לביקור של שבועיים.
- גליון נוסף של 'כפרי הדבר' יצא לאור בקרוב.
- הרולד ותמיר עסוקים בהכנות לקראת פתיחת הברכה. בעזרת השם - הרולד יקבל תעודת מפעיל בריכות בקרוב - עם סיום הקורס.
- טיול האופניים שהתקיים ביום העצמאות היה מוצלח, אך היה חם מאוד.
- הפעילות במשק הילדים, גם לרגל יום העצמאות - הצליחה בגדול.

אילת מוסרת שהחגיגות עברו בשלום, למרות כל הקשיים.

אבלין - בשם צוות חדר האוכל

*** * * * ***

חברה דינאמית חיה מתוך ההווי שליווה, שמלווה ושיילוו אותה, כל עוד היא קיימת. הזיכרונות המשותפים, ההווי המשותף, ההיסטוריה המשותפת, הם ערובה לחברה בריאה שמכבדת את עצמה.

מובן מאליו שהיא צריכה לכבד את שם היישוב שנתנו לה, שלא רק מסמל נקודה על מפת הארץ, אלא של מטווה של אירועים לבטים וחוויות שגרמו לקבלת אותו השם. כפר הנשיא נוסד על שם ד"ר חיים וייצמן הנשיא הראשון של מדינת ישראל. לאחר גמר בניית חדר האוכל, החליטו חברת ורה וייצמן ובוריס וייסגל המהולל, לכבד את קיבוצנו בהקמת מוזיאון קטן על שם הנשיא הראשון, למלא אותו עם פריטים אישיים אוטנטיים, שבמרוצת הזמן ייקרא אצלנו "חדר וייצמן". כיון שהכרתי את הנפשות הפועלות, הוטל עלי לטפל בעניין. אני זוכר את הנסיעה שלי למכון וייצמן על מנת לקבל את הפריטים יקרי הערך והחשובים ביותר שיתאכסנו אצלנו.

מילאתי מכונת שלמה של דברי ערך - מדליות, מתנות שנתנו לנשיא, פנקס המזון האישי שלו שקבל בתקופת הצנע, המזוודה הקטנה עם כל תגי המלונות והמקומות שבהם ביקר, המון המון תמונות יקרות ערך, יחד עם הצילום של הכרזת בלפור. ליתר ביטחון ומודע לגודל האחריות למעמד שזכיתי בו, לקחתי אתי את "סקוט" כלב הרועים המפורסם לשמור על המטען. סקוט עשה זאת בצורה מושלמת, אף אחד לא העז להתקרב למכונת.

באו מעצבים שיחד עם פול בילגורי הקימו חדר תצוגה יפה בחדר הגדול מול הספריה. ומאז התגאינו תמיד לארח אורחים רבים ולסיים את ביקורם ב "חדר וייצמן" במרוצת הזמן התווספה לחדר הזה ספריה עיונית לתלמידי ביה"ס. נדמה לי שהמיזוג הזה הפריע לי, אך ביטא את רצון החברה למלא ביתר תוכן את הפינה הזו, ולאפשר לילדינו המבוגרים להתכונן לבחינות.

כנראה שתהליך ההפרטה הפחית גם מערך המסורת וגאונות היחידה שהיו תמיד אבני היסוד בכפר הנשיא.

מבלי לקיים דיון ובחוסר מחשבה, פירקו את חדר וייצמן, חילקו אותו וסגרו שני חדרים קטנים שאחד מהם למשאבי אנוש. השאירו את הכל פתוח לכולם - ממש הפקרות. נעלמו פריטים יקרים, עם ערך היסטורי רב. ניתן לנו פיקדון שלא יכולנו לשמור עליו. שאלתי את אלק מה קורה פה? הכל בסדר אנו נעביר הכל לפעוטון - ענה לי בסגנון "האלקי" הידוע. אלק, זה לא "זיג", זוהי מציאות עגומה שבה שותפה כל הנהלת הקהילה. כהות חושים.

האם ככה נשמור על העבר שלנו? על זה נחנך את עצמנו וילדינו??
עצוב עצוב מאוד!!

ישראל אבידור

זכור את יקירנו

י' תשנ"ח (1998)	גב' הלן רזניק
י"ג תש"ט (1959)	נינה אשתמוע
ט"ו תשנ"א (1991)	מיכאל דוארי

חברים רבים באו אלי, וביניהם גם כאלה ששוהים בחו"ל וקוראים את דברי הכפר, ושיבחו את מאמרי הרבים, לאו דוקא את הסגנון, אבל בעיקר את התוכן. מצד אחד, זה עשה לך טוב, אך יחד עם זאת, הגיע אלי חבר, שאני מאד מכבד, והעיר לי: "אתה מתחיל להיות כמו אריק". ואז עשיתי פסק זמן כדי לשקול ולהחליט, האם להמשיך, או לא, עם מאמרי הבקורת, וכפי שאתם רואים, החלטתי "כן".

אתן דוגמה: לפני כחודשיים, וזאת בעקבות תהליך ארוך ומיגע, (ולדעתי גם מנופח ומיותר בהיקפו), נבחרו 4 חברים למועצה, וכידוע, ביניהם גם אני. הישיבה הראשונה התקיימה שבוע לאחר אותן בחירות, ומאז היא נדמה. כנראה שהכל אצלנו שפיר, ואין על מה לדבר, למרות שתפקידה הראשון של המועצה הוא: "להוות מוסד-על אשר תפקידו לראות את האינטרס הכולל של קיבוץ כפר הנשיא". אולי אפילו מיותר לציין כאן, שאת ההחלטה העיקרית, בעיני, שאגף החברה יעלה לדיון צבורי את העדר הכתובת לבקורת של החברים בנושאים הרבים בנהול חיינו, עדיין לא העלו. ובינתיים, כפי שגם אליונע ציינה, הפתרון הוירטואלי הוא לכתוב ב"דברי". כאילו שזה עוזר!!!

מצא חן בעיני גם מאמרו של אבישי גרוסמן שנלקח מתוך "הדף הירוק" והוכנס לעלוננו, ללא שם היוזם (בטוח שלא מישהו מהממסד!). אצלנו זה נראה שברגע שמישהו חובש כובע שעליו כתוב "מנהל", כל הבעיות נפתרו. מעניין היה לעשות סקר דעת קהל בקרב החברים, ע"י נתינת ציון מ 1 עד 10, לגבי תפקודם של ה"מנהלים" שלנו. אולי אפשר להתייען בנושא עם היועצים הרבים שמועסקים על ידינו! ואם כבר הזכרתי את נושא היועצים, מדוע אין קצת שקיפות לגבי העלות הריאלית של כל היועצים? הנה, קולין, ואו שריטה, יש לכם הזדמנות ליידיע את החברים המוטרדים, בדיוק כמה זה עולה לנו? ואל תשיבו "אפשר לבוא ולשאול, או לעיין". מדוע לא תטלו אתם את היוזמה?

מדוע זה שכל כך הרבה חברים מתוסכלים וממורמרים? או יושבים בבית, ואדישים. או מתפטרים. או במקרה הטוב, כותבים ל"דברי". האם זה השינוי שכה ייחלנו לו? אי אפשר להכחיש, המצב החברתי ("הקהילתי") הוא בכי רע. אילו לפחות פתרנו את בעיותינו הכלכליות, ניחא. אבל שמועות על גרעון של 3 מיליון אילו זה לא היה כה טרגי, זה יכול היה להיות מצחיק!

לסיכום הפעם, אני מצפה מאגף החברה להעלות את הנושא על סדר יומו של האגף, בהזדמנות הראשונה, לתת את הדעת למצב, להסיק מסקנות ולהציע מהלכים. ואם יש צורך, תציע צוות אד-הוק שיעשה חריש עמוק בקרב החברים בכדי לאתר את "מה כואב לנו, ומדוע".

אדי נמנוב

אחרי כמה נסיונות להשיג מקום מרכזי להצגת עבודות של אומני הכפר, ישנה החלטה למסור לנו את חנות הנעליים לשעבר, לתקופת נסיון של כמה חודשים. חשבנו לנכון לנהל את המקום לפי דגם הקופורוטים הקרמים המתקיימים בערים הגדולות, זאת אומרת, מספר אומנים משתתפים בכל הקשור - תצוגה, קבלת קהל, מכירה, נקיון וכו', ע"י מסירת מס' שעות בשבוע.

עכשיו מתחילים לנקות ולצבוע, ובינתיים יש לגשת לשתי פעולות שהן:

- א. בחירת שם למקום. שם שיהיה מתאים גם לנו וגם לפרסום באיזור. הצעות תתקבלנה ברצון.
- ב. חברים המעוניינים להציג ולהשתתף בפרוייקט, מתבקשים לפנות אלינו בכתב. המקום לא גדול ונצטרך להחליט לפי מגבלות המקום, וגם רמת העבודות. להשתמע - יעל נמנוב ורנה כהן

אני רוצה להודות לכל מי שהתעניין, שלח ברכות, בא לבקר ודרש לשלומי.

מקווה שבקרוב אסתובב קצת ברחבי הקיבוץ ואוכל להודות לכל אחד באופן אישי יותר.
הלין ט.

לתברים שלום !

ברצוני להביע מעל דפי "דברי הכפר" את תודתי הכנה והעמוקה
וחיבתי אליכם, לכל המנחמים אשר תמכו, התקשרו וביקרו אותי
ועודדו אותי בשעת אבלי ונתנו להרגיש שיש חיים אחרי,
והשותפות והרגשת הצער היא אמיתית ומלכדת ללא פערי תיווך,
ועל כך בשמי ובשם משפחתי על כל שלוחותיה

תודה ושלא נדע עוד צער.

לג'וני ושולמית ומשפחת פרנק

מי יתן ולא תדעו עוד צער ודאווה והשכול והמוות לא יפקוד את ביתכם.
תנוחמו משמים.
ש ב י.

*** * * * ***

זוהי תעודה שנשלחה למשק הילדים שלנו.
הדברים מדברים בעד עצמם:

((כאן מופיע צילום תעודה))

כמו כן, הלימונים שאתם אוכלים/שותים/מתבלים הנמצאים בחדר האוכל הם תרומה ממשק
הילדים. תרומת לימונים מחברים, תתקבל בברכה.

איציק

מהמחסן

בגדים לא רצויים
אנו מבקשים להביא למחסן רק בגדים נקיים וללא כתמים.
בגדים מוכתמים או קרועים יש להשליך לפח. אין לנו צורך בהם.

תודה

* * * * *

תמצית דברים שהושמעו ביום עיון בעמק הירדן ע"י חיים גינסבורג. נכחו אנשים מכל איזור הצפון, כולל מינה ויעל ש'.

שלוש סיבות לגידול בהוצאות הבריאות:

1. תוחלת חיים גבוהה.
2. טכנולוגיה רפואית מפותחת.
3. צרכים רפואיים הגדלים והולכים בגלל קרינה, זיהום אוויר, זיהום מזון וכו'.

כמו כן, אין בנושא הבריאות רק רפוי, אלא גם שיפור באיכות החיים ולכן גדל סל הבריאות כל שנה בין 5%-8% מעל למדד. בקיבוצים נוסף סעיף והוא שעקב עזיבת צעירים, ממצע הגיל עלה ועימו גם צרכי הבריאות.

לפי דעתו של חיים גינסבורג, יש לעבור מבריאות כערך שאין לו מחיר לבריאות כמוצר כלכלי, שיש לו חלופות. יש להחליט בכל תקופת זמן מהו סדר הקדימויות בהוצאות הרפואיות - האם רפואה פרטית כשהולכים לדעה שניה, האם תרופות אלטרנטיביות והאם קורסי הרזיה פרטיים או משקפיים חינם, רפואת שיניים וכו'.

מנסים להפחית עלויות ע"י קביעת סדר עדיפויות וע"י התארגנות יעילה מול ספקים. מבררים חלופות, כמו למשל הבאת רופא נשים או ילדים לקיבוץ מול הוצאה בריאותית אחרת. הוא סיפר שבבית חולים הדסה 33% מהתרופות מיועדות ל-9% מהחולים והוסיף שיושבת ועדה כל פרק זמן ומחליטה מחדש איך ומה נותנים לסוגי חולים שונים.

תפישת הבריאות בנויה על 3 נדבכים:

1. סל הבריאות הבסיסי המובטח מכוח חוק הבריאות ע"י התשלומים של כולנו לבטוח לאומי.
 2. הבטוח המשלים בשביל דברים שאינם נמצאים בסל הבריאות.
 3. סל השרותים הקהילתי: על מה מצהירים שנותנים מעבר לסל, למשל: אחיות מעבר לתקן קופת חולים, אחות תורנית, טיפולים, ביקורים של חולים כרוניים, מזכירה רפואית, נהג בריאות, אמבולנס ותורני אמבולנס, אחזקת מרפאה בקיבוץ, תשלומי אגרות לבתי חולים ומרפאות, כירופדיה, שכר רופאי שיניים ושיננית, אסיסטנטית של רופא שיניים, אורטודנט, ציוד שוטף, מכשירים רפואיים, הסעות, הסעות עם מלווה, ועוד.
- על רשימה זו (הקיימת גם בכפר הנשיא), יש לשאול בכל תקופת זמן:
1. האם יש אלטרנטיבות באיזור, ביישוב שכן.
 2. כמה נהנים מהשרות. מה נשאר תמיד ומה בר חלופה.

יוצרים ע"י כך סל בריאות פרטי של העדפות. עד כאן לגבי יום העיון.

וכעת הערה נוספת:

יש לנו בכפר הנשיא בטוח בריאות משלים למקרים מיוחדים מאוד, כדי שמבחינה זו נוכל לישון בשקט. אין לנו בטוח בריאות משלים רגיל, שהוא להוצאות היומיומיות. בזמן הקרוב נבחן שוב את הנושא בגלל 2 סיבות:

1. הוצאות גבוהות על תרופות בשלושת החדשים הראשונים של השנה.
2. מחירים סבירים בשוק הבטוח, בשל תחרות גדולה.

נפרסם נתונים ונזמין את המעוניינים לשיבות בנושא.

יעל שפרונג

* * * * *

את הקטע הבא, כתבתי והקראתי ערב יום השואה. חברים רבים ביקשו שאפרסם ב'דבר':

כשהיטלר עלה לשלטון, הייתי בת שבע. "נו", תגידו בוודאי לעצמכם, "מה יכולה ילדה קטנה להבין מאירועים כאלה?"

אך מהר מאוד פנתה ההתפעלות מהדגלים האדומים שהחלו לקשט כל חלון ברחוב להבנה מושלמת. תמיד ידעתי שאנחנו יהודים. הבית היה כשר - היו חגים שלנו ו"שלהם", אנחנו הלכנו לבית כנסת, חברותי הלכו לכנסיה, אך מהר מאוד התחלתי להבין.

שעורי השחיה שבהם התחלתי לא מזמן, הופסקו לאחר שנתקלנו במודעה באותיות קידוש לבנה בכניסה לבריכת השחייה:
 "הכניסה לכלבים ויהודים אסורה"
 החברות השכנות (גרנו באיזור מעורב), הפסיקו לשחק איתי, ויום אחד חזרתי מבית הספר עם פתק מהמורה - "לילדים יהודים אסור ללמוד בבית ספר כללי".
 למזלי גרתי בעיר די גדולה, עם קהילה יהודית לא קטנה, ולאחר שגם המורים היהודים פוטרו, קם במהרה בית ספר יהודי - מכיתה א' עד י"ב. בראייה לאחור, עלי להודות שהדבר עזר לי מאוד בשנים לאחר מכן. למדנו עברית מדוברת וגם אנגלית, ורכשתי לי חברים יהודים חדשים. משפחתי מצד אבא ואמא גרו בגרמניה דורות רבים, ולא רצו להבין את גודל האסון עד לשלב די מאוחר.
 אבי לחם במלחמת העולם הראשונה בתור חייל גרמני לכל דבר.
 אימי סיימה "פינישינג סקול" בגיל שמונה עשרה. אבל גם הם בסופו של דבר הבינו ואז החלה הריצה של אבא משגרירות לשגרירות כדי לקבל היתר כניסה לארץ כלשהי. בסופו של דבר השיגו אישור כניסה לארצות הברית - לשנת 1941.
 לאחר "ליל הבדולח" גמלה בליבם ההחלטה להוציא אותי, מה שלא יהיה, אל משפחה באנגליה. עד היום אני רואה את עצמי, בת 12 בלבד, עומדת ב"ויקטוריה סטיישן" עם שתי מזוודות וכינור, שומעת קול לא מוכר קורא לי: "אנגה יורדן" "אנגה יורדן".
 בהתחלה הייתי מקבלת מכתבים באופן סדיר. גם כשאנגליה נכנסה למלחמה המשיך הדואר להגיע דרך ארצות הברית. ואז בשנת 1942 הפסקתי לקבל מכתבים.
 רק לאחר המלחמה למדתי את האמת העגומה - בסוף שנת 1942 נשלחה כל הקהילה היהודית מדיסלדורף לגטו מינסק.
 אני יכולה להודות להורי על אומץ ליבם, לשלוח אותי, את בתם היחידה לפני שהיה מאוחר מידי.

אנגה

בתאריך 1.5.00, נפתח סניף "הום סנטר" בקרית שמונה במקום הסניף של "הנדימן" שנסגר. למשקי גליל עליון יש הסכם מסחרי מיוחד עם "הום סנטר" כרמיאל ועכשיו גם בקרית שמונה. מהות ההסכם:
 הנחה: מחירון מוסדי (לא כולל סחורות של זכיינים של הרשת) המקנה הנחה הנעה בין 60%-10%.
 תנאי תשלום: חודש שוטף + 67 יום, כנגד הרשאות קניה של משקי גליל עליון.
 הובלה חינם: בקניה מעל 1000 ש"ח בקניות מוסדיות.
 הקניה המוסדית היא באמצעות כרטיס קניין אישי שניתן להוציא אצל מירי מור - קופאית ראשית בסניף בק"ש.

פרטים נוספים אצל: ראובן שיבק - משקי גליל עליון: 6816643

ליום השואה:

- לאלצה - על 30 שנות עשייה בלתי נלאית לסידור השולחן והפרחים והמודעה לערב יום השואה.
- לבועז - על ההענות תמיד כשצריך.
- למעין - על התפאורה שתמיד מקסימה.
- לאריק ל' - על המאמצים הרבים לסידור הבמה בצורה נאותה.
- למקהלת "צליל" - על ההופעה המרגשת.
- לכל המשתתפים שעדיין נענים.

מודות מקרב לב,
ציונה ואביטל

על ערב יום הזיכרון:

- לבועז - על ההגברה, יישר כוחך.
- למעין - על התפאורה הכל כך מקסימה.
- להרולד - על הפעלת הוידאו.
- לכרמית, פרל ובלינדה על הסכמתן לתת את סרטי הוידאו של יקירהן.
- לדודו - על העזרה ביישן.
- לריטה - על סידור שולחן הזיכרון.
- לכל המשתתפים הנהדרים באומר ובצליל.

מודות מאוד
אביבה ל' ואביטל.

על ערב יום הזיכרון:

- לבועז - על ההגברה, יישר כוחך.
- למעין - על התפאורה הכל כך מקסימה.
- להרולד - על הפעלת הוידאו.
- לכרמית, פרל ובלינדה על הסכמתן לתת את סרטי הוידאו של יקירהן.
- לדודו - על העזרה ביישן.
- לריטה - על סידור שולחן הזיכרון.
- לכל המשתתפים הנהדרים באומר ובצליל.

מודות מאוד
אביבה ל' ואביטל.

"Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Shulamit and Johnny Frank in Kfar Hanassi sjfrank@kfar-hanassi.org.il

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write / respond / complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!
David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

www.kfar-hanassi.org.il/telcomm/ בואו לבקר ב.....

" NO WORDS "